

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Minerva, sive de causis latinae linguae commentarius

**Sánchez, Francisco
Schoppe, Caspar
Perizonius, Jacobus
Franequera, 1687**

XII. Simultas

[urn:nbn:de:bsz:31-109138](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-109138)

in quo minimè luditur. Hæc ille, satis ineprè.
 Ulpianus lib. 29. l. i. §. de Militari test.
 Miles, inquit, appellatur, vel à malitia, id est,
 duritia, quam pro nobis sustinet; aut à multitudine,
 aut à malo, quod arcere milites solent; aut à Græco
 verbo χιλια, unde χιλιασδ's tractum est; nam ita
 Græci χίλια, & mille hominum numerum appellant;
 quasi millesimum quemque dicas; unde ipsum quoque
 ducentem χιλιαρχος, appellant. Hæc ille. Ex his au-
 tem opinionibus postrema verior, & aptior
 est, utpote quæ Græcæ origini magis quadret.
 * Itaque miles, propriè dicebatur, qui unus è
 mille, non sine dignitate nomenclaturæ, vo-
 cabatur. Nos dicimus de xxiv. rectoribus
 Hispanensibus; *Es veynre y quatro de Sevilla*. Ver-
 ba porrò Ulpiani malè citat, & interpretatur
 Laurent. Valla lib. i. cap. 14.

XII. SIMULTAS.

Simultas, inquit Festus, dicta ex contrario;
 quia minimè sint odientes se simul. Hæc ille.
 † Sed quur non potius à simulando, quum
 qui latenter dissentiant, semper simulata lo-
 quan-

R r

* Itaque miles propriè &c.] Vere Miles à Mille deducitur,
 quod vocabulum olim etiam Mile scribebatur. Scilicet
 temporibus Romuli quæque tribus mille homines confe-
 rebat in Legionem. Unde qui inter eos erat, dicebatur
 Miles, quasi millesimus, seu unus ex illis mille vel mille-
 simis. Qui vero his mille millesimis præerat, à Tribu
 Tribunus appellabatur. Hæc vera ratio & origo vocabu-
 li Miles. Verba Ulpiani paulo aliter se habent
 † Sed cur non potius à simulando] Addit hoc ipsum etiam
 Festus. Potest, inquit, & à simulatione dicta existimari,
 quia simulate loquuntur ad invicem. Ego vero potius dictum
 arbitror ab eo, quod inter pares solet esse æmulatio,
 & quæ inde oritur, invidia ac contentio. Vide Vos-
 sinum,

quantur, donec vindictæ sese offerat occasio. Hic potius Laur. Vallæ in Raudensem assentior. *Simultas*, inquit, est latens odium; ea simultas plerumque intelligi contenta est, cum inimicitia opere se ostendat.

[Videtur antiquitus *simultas*, significasse pactum, sive quod inter duos simul convensisset, quasi *Simultas*: postea usurpatum, pro tacita conventionem mutui odii. Plebs quidem Romana, *simultatem* sic videtur usurpasse, velut ex Hygino apparet, Fab. 50. Cum multi Pelias filiam peterent, Pelias *simultatem* his constituit, ei se daturum filiam, qui feras bestias ad curvum junxisset. & Fab. 22. Ætæ Jasoni hanc *simultatem* constituit, si vellet pellem auratam afferre, tauros arripedes jungeret jugo.]

XIII. VIOLA.

Violam, dictam volunt quidam, quasi non violatam, vel non violandam. Ineptè fanè, * quum *violo*, verbum, à voce *viola*, ducatur: nam *violare virginem*, est deflorare, & violæ colorem inferre; ut latius in nostris Originibus ostenditur. Alii minus malè, à *vi olendi*. Sed melius à Græca *lon*, more diminutivorum: idque ex eo melius potest persuaderi, quod Æoles, unde pluri-ma Latini sibi deflexerunt, scribebant *Fion*, digamma Æolico, ut ait Terentianus. Et di-

Sanctii
liber de
Originibus.

* Quum *Violo* verbum Græc.] Id vero, licet Sanctii Originibus non viderim, & proinde ejus rationes examinare non poterim, ineptum pronunciare non vereor. *Violo* & *Violentus* omnino deducuntur à *Via*. Sic *Lux*, *Luceo*, *Luculentus*. Ceterum *Violam* quod à Græco *lon* derivat Sanctius, prorsus probò.